

ERHVERVSJURA

Pokerhajerne skal passe på

Du kan roligt tage et spil poker på internettet. Bare det ikke lugter af erhverv.

LARS BO LANGSTED, professor, Juridisk Institut, Aalborg Universitet

SOM TIDLIGERE beskrevet i disse spalter, afgjorde Højesteret i juni i år, at poker er et hasardspil. Højesterets flertal på tre ud af de fem deltagende dommere fandt den gang, at pokerspillet no limit Texas Hold'em var hasard, og at det dermed var i strid med straffelovens paragraf 204 at foranstalte offentlige turneringer i dette spil. Begrundelsen for at antage, at der var tale om hasard, var ikke – som man efter teorien kunne have forventet – at der var tale om et tilfældighedsspil. Næsten tværtimod var begrundelsen, at dette spil kunne skabe risiko for letsindighed og spilleafhængighed, idet »en mindre erfaren deltager let kan undervurdere dygtighedens betydning og lade sig lokke af håbet om en tilfældig gevinst.«

Hvor mindretallet ville frifinde, fordi spillet udfald primært var afhængig af spillernes erfaring og dygtighed, ville flertallet dømme. I ikke fordi de nødvendigvis var uenige med mindretallet, men fordi ubefæstede sjæle kunne tro, at der var tale om et tilfældighedsspil. En begrundelse så subtil, at man må overveje den flere gange og i små bidder for rigtigt at forstå dybden af den.

OPFØLGEREN kom så med Højesterets seneste dom på området i sidste uge. Denne gang drejede sagen sig ikke om en udbyder af pokerspillet, men om en deltager i et internetbaseret pokerspil. Uden at have statistisk belæg for det må man antage, at ganske mange mennesker såvel yngre som ældre fordriver noget tid med at spille poker på forskellige internetsites. Husker de at betale skat af deres gevinst i det omfang, de skal det, er der intet ulovligt i dette tidsfordriv – heller ikke efter den seneste afgørelse fra Højesteret. Det springende punkt er nu, om deres spil antager et sådant omfang, at de kan siges, at »søge erhverv« ved at deltage i spillet.

Sagen drejede sig om en efter anklagemyndighedens opfattelse strafbar overtrædelse af straffelovens paragraf 203, der siger: »Den, som søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, der ikke ifølge særlig be-

stemmelse er tilladt, eller ved at fremme sådant spil straffes med bøde eller fængsel indtil et år.«.

Af Højesterets afgørelse fremgår, at den tiltalte:

- 1) I en periode på et år dagligt spillede poker på internettet med gevinst eller tab på op til 20.000 kr. pr. dag,
- 2) Han havde vundet væsentligt mere, end han havde tabt.
- 3) De 194.000 kr. sagen drejede sig om, var vundet på under et år.
- 4) I denne periode havde tiltalte ikke haft arbejde og i øvrigt kun haft beskedne indtægter.

På baggrund af punkterne 1-4 konkluderede Højesterets flertal, at han »ved systematisk og omfattende ha-

sardspil har skaffet sig betydelige indtægter til sit underhold. Vi tiltræder, at han derved har søgt erhverv ved hasardspil.«

RETEN VAR sat med ni Højesteretsdommere, hvilket er udtryk for, at retten har opfattet sagen som principiel, hvilket den da også utvivlsomt var. Flertallet, der altså fandt tiltalte skyldig, bestod af otte ud af de ni dommere. Den niende dommer ville frifinde, idet han fandt, at der på baggrund af en ændring af Tips- og lottoloven i 2003, var skabt en sådan tvivl om, hvorvidt deltagelse i pokerspil var omfattet af straffelovens paragraf 203, at der ikke forelå »den fornødne klare hjemmel« til at straffe T for

overtrædelse af denne bestemmelse. Resultatet blev, at den tiltalte blev fundet skyldig, men at straffen »bortfaldt« fordi det også efter flertallets opfattelse havde været tvivl om rækkevidden og forståelsen af bestemmelsen. Fortjenesten på de 194.000 kr. blev dog konfiskeret.

Det er Højesterets privilegium og pligt at træffe afgørelse i de sager, retten får forelagt og derved fastslå, hvad der er gældende ret på et område. Uanset om man kunne læse de forarbejder, som retten meget fint henviser til og citerer, på en noget anden måde end Højesterets flertal har gjort, fanger bordet, og det er herefter, indtil loven måtte blive ændret eller Højesteret måtte træffe en ny afgørelse, strafbart at skaffe sig størsteparten af sit underhold ved at vinde i internetpoker. Man kan heller ikke

længere regne med strafbortfald, idet der jo nu er skabt klarhed over rækkevidden af paragraf 203.

For den pokerinteresserede og –udøvende amatør er det herefter vigtigt at forsøge at forstå, hvornår der så er tale om at »søge erhverv«, og altså hvor grænsen mellem hyggelig fritidsforøjelse og strafbar adfærd går.

SÅLEDES SOM jeg læser præmisserne, er der primært tale om to faktorer, der spiller ind. Den ene faktor er hyppigheden. Ordet »erhverv« eller »erhvervsmæssig« har ikke nogen entydig forståelse i dansk ret, men optræder i forskellige typer af lovgivning. Ordet skal naturligvis fortolkes efter sammenhængen i og meningen med den lov, som det optræder i, men det er et af fællestrækkene, at en adfærd skal have en vis hyppighed for at kunne ka-

rakteriseres som erhvervsmæssig. I den konkrete sag havde den tiltalte spillet dagligt i et år. Det vil i hvert fald opfylde »hyppighedskravet«. Man kunne komme mere i tvivl, hvis der kun var spillet en gang om ugen i det pågældende år, eller hvis der var spillet dagligt i tre uger. Spiller man en gang eller to om måneden, vil det i relation til straffelovens paragraf 203 næppe være tilstrækkeligt. Men sikker kan man ikke være.

Det næste »springende punkt« er spørgsmålet om indtægten ved spillet. Man kan her se, at Højesteret fokuserer på, at den tiltalte har skaffet sig »betydelige indtægter til sit underhold«. Det må antageligt betyde, at den tiltalte, hvilket også understøttes af oplysningerne, har skaffet sig »til dagen og vejen« gennem sit spil. Man ser således ikke blot på, hvor store gevinster, der har været tale om, men også og måske især på om den pågældende havde et normalt arbejde ved siden af, som var hans »erhverv« og pokerspillet dermed blot en fritidsforøjelse, om end en indbringende sådan.

HAR MAN således et normalt arbejde, som man lever af, vil det være vanskeligt at statuere, at man »søger erhverv« ved pokerspillet også. Der vil i hvert fald skulle være tale om, at man tjente betydelige midler ved pokerspillet, måske det samme som ved sit almindelige arbejde eller mere.

Afgørelsen rammer således primært arbejdsløse, bistandsmodtagere og muligvis studerende, der alene lever på SU og måske har et mindre fritidsjob. Dels har de ofte tid til at spille hyppigere end andre, dels er deres normale indtægt ofte beskedne.

Det må ligge fast efter denne afgørelse, at den glade amatør, der bare »skal prøve« at spille og på en aften er så umanerligt heldig at vinde en stor pulje, ikke kan straffes herfor. Heller ikke selvom puljen overstiger hans månedlige eller måske endda årlige indtægt. Der vil ikke være tale om at man søger erhverv i en sådan situation. Det må også antages at man, selvom man spiller hver dag i årevis, ikke falder ind under bestemmelsen, hvis man konsekvent taber. Man kan bestemt diskutere fornuften af disse kriterier, men det er vanskeligt at læse afgørelsen anderledes.

Man må håbe, at der på et tidspunkt er nogle blandt politikerne eller embedsværket, der mener, at det kan være tid til at se på straffelovens paragraffer 203 og 204 og om de fortsat er helt tidssvarende i deres beskrivelser af, hvad der bør være strafbart og på om de fortsat hænger fornuftigt sammen med den øvrige spillelovgivning. ■

HOVEDPUNKTER

■ Pokerspil på internettet må ikke være et erhverv.

■ Den glade amatør rammes ikke af den nye dom.